

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Menippus sive dialogorum satyricorum centuria inanitatum nostrativum speculum**

**Andreä, Johann Valentin**

**Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618**

Antipodes. Viri boni, simplices & cordati salvete

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

A N T I P O D E S .

*Viri boni, simplices & cordati  
salvete.*

**M**itto ad vos, optimi mei, imaginem  
nostri hemisphærii, non Apellis  
penicillo, sed fortuito carbone delineatã.  
Nulla lucelli à vobis spes est, nisi colla-  
tionis cum rebus vestris desiderium. Agi-  
te ergo, si quod apud vosque, aut minus  
absurdũ, communicate, postquam eun-  
dem nacti sumus globũ scabrosissimum.  
Stilus hic nullus est præter parrhisiã,  
Autores nulli, quam oculi, aures, tactus:  
Encomiasten pudor cohibuit: testis Sol  
est, quem ad vos exoravi internuncium.  
Vivite & commiseremini. Ad Boreum,  
poli 50. gr. elevati,

V.

*Menippus.*

LECTO-

LECTORI ÆQVANI-  
M O S.

**E**tsi ab omni ævo veritatis studium æque  
fuit, ac odium; illudque inter truculen-  
tiss. minas nunquam cohibitum, hoc in cla-  
rissima luce nunquam intermissum: rarò ta-  
men inter homines fuit utriusque idem me-  
ritum, & libertas linguæ apud paucissimos  
rerum humanarum, temporisque arbitros  
innoxia. Nam cum mundana scena actiones  
naturali quasimotu, è luce in tenebras, à ra-  
tione ad opinionum conflictus subinde demer-  
gantur, nunquam tutum fuit, vel properanti  
hominum declinationi obloqui, ne dum pro-  
pendenti tanta moli obniti velle. Itaque quot-  
quot veritatis patrocinium susceperunt, tem-  
poris fortasse felicitate, aut facilitate princi-  
pum invitati, vix sane eam vel satis, vel diu  
ab opinionum tyrannide liberarunt, sed cona-  
tu in re laudabili exhibito, ubi rem periculo-  
sissimam juxtà ac laboriosiss. animadverten-  
runt, mentem impune explicasse, satis habue-  
runt. Hinc est, quòd Philosophorum, illi in-

geniosiss. labores frustra fuerunt, quibus cœ-  
 lum, terras, maria, ipsumque hominem ad  
 veritatis bonique amussim revocata, exami-  
 nataque voluerunt, magnis voluminibus ob  
 eam rem confectis, obtinente semper humani  
 cerebri vertigine, temporis variabilis lubri-  
 citate, & machinæ huius nostræ mobilitate,  
 usque dum Christus noster, veritas, bonitas-  
 que ipsa & orbis salus, obambulans, & Mun-  
 dum nec quicquam inclamans, palàm nobis  
 monstravit, non esse quod porro de eo sperem-  
 us, aut labores, nisi in cassum impendamus.  
 Tenebrarum scilicet regnum esse, & turbi-  
 num, ubi quicquid coneris, ethiopes nunquam  
 albescant, cæci luce delectari haud possint:  
 obiurgandum tamen esse, ut cùm supremo  
 Iudicio de singulis decreturus sit, audita ve-  
 ritatis conscientia torqueatur. Ab eo tempo-  
 re cum Sathana odio optimus quisque confl-  
 ctatus, veritatis confessione suis prospectum  
 iivit, & ob hoc unum nomen semper irrisus,  
 accusatusque, frequenter Ecclesia agros fidei  
 sanguine irrigavit, donec nobis ad orbis ter-  
 reni feces devolutis, tantum est ab utraque  
 parte concertationum derelictum, ut multi-  
 tudine

AD LECTOREM. 5

*tudine, & jam selectione desperatissime Laboremus. Exinde multi ab omni severiore colluctatione absterriti, ad querelas facile convertuntur, & veluti iniquissime habiti. quod primum in buccam venit, impatienter, tumultuarieque effundunt. satis abunde sublevati, si quis saltem inoffensus lamentantes exaudiat, quantumvis subsidium nullum, auxiliūve admoveat. Nam cum sub clarissima Evangelica lucis, artiumque excellentissimarum restitutione, pro qua B. Lutherus seculi nostri Heros invictissimus, cum tot aliis, & illustribus athletis, tantopere depugnavit, ad meras vitiliginēs, paganismos, phantasmata, quisquillas, & larvas, magnæ tyrannide, turpique impostura detrudamur, nec vel Christianismi, vel eruditionis, vel humanitatis decora, nisi sola nominis jactatione, tueri permittamur, sed eorum ludibrio, & libidini, penes quos Mundana fabula actio est, perpetuo simus expositi, nemo miretur inter tot carceres, & compedes singultus nostros, ac murmura nonnunquam exaudiri, & cum emendationis sive liberationis spes omnis absit, in consolationem, & tædij fallimenta eanobis excidere*

dere. Tale quid & nostrum hoc præsens est: Varie quidem de multis res nostras vel sacras vel prophanas affligentibus querulum: sed nequaquam sive in Religionem nostram divino munere repurgatam, & Augusta confessione, concordia, explicatione in vitam, sive in honestissimas leges, quib. virtutes laudatissimæ reguntur, sive in vitæ humana decentes ordines, quorū discrimine Christiana societas cōstat, sive in elegantissimas artes, quarum ministerio humanū ingenium se explicat, injurium; quib. quantūvis reb. humano generi maxime salutarib., cū humana vel tyrannis vel calliditas non pepercerit, quin is involuta, cōtra humanam nobilitatem, tranquillitatemque abuteretur, facile fuit in singulis aliquid annotare, quo iniquitas rei, vel doli evidentia etiam simplicioribus proderetur. Vt enim in pulchra facie, macula si quæ aspersa est, facile observatur, ita ostendit, quæ Christianismi nostri limpiditas candorque sit, omnem simul indignitatem, fraudulentiamque detegit, notandamque humanæ societati proponit. Cujus rei etsi usus iste nequaquam est, ut mi-

niescant,  
 ut, vel opini  
 a, nuaat, nob  
 ntrasse, qua  
 ut, renebris qu  
 minis parte  
 a confessi uni  
 ritos etiam  
 minam genu  
 ca: ita bos a  
 ut depugnare  
 pte reformi  
 du mala nob  
 ctam Dei, &  
 e humanam e  
 uorem obsec  
 uada trinaq  
 que junctat  
 vtiorem in  
 uerimus, nem  
 donec, sumpt  
 uisunt, incre  
 on & script  
 uatum iud  
 carij hærese

ut mitescant, erubescantve, qui sic male merentur, vel opinionem vulgus, quam de iis habet, minuat, nobis tamen non injucundum sit monstrasse, quam se nunquam illi satis tegan-  
 t, tenebrisque involvant, quin aliqua turpitudinis parte nobis pateant, quamque veritas confessa unica cathena sit, qua ex latibulis invitos etiam protrahat: nam ut reliquum hominum genus illata injuria ex abditis provocat: ita hos agrestis veritas, contra quam aut depugnare habent necesse, aut, quod tantopere reformidant, esurire. Dum igitur illi tales mala nobis dicunt & intentant, nos Ecclesiam Dei, & Christianam rempublicam, ac humanam eruditionem omnemque simulationem obsecramus: quandoquidem præter vita doctrinaeque consensum, præsentis præteritæque junctam observationem, præter naturæ veriore interpretationem nihil quicquæ querimus, neminem etiam, nisi qui palam in labores, sumptus, patientiamque nostram injurijs sunt, increpamus, patientur nos hoc strepero & scripturiente seculo, querelis aliquantum indulgisse, quod si omnino nos mercenarij hæreseos accusabunt, & patria proditores

<sup>16. ff.</sup>  
8 PRÆF. AD LECT.

tores perduellionis reos facient, ac linguarum,  
artiumque imperitissimi barbariem imputa-  
bunt, seramus id cum bono Deo, ac unam hanc  
vocem opponamus, nisi Mundus pronuncia-  
set hæreticos, Christus non haberet martyres.  
Tu verò, candide Lector, qui veluti prudens  
peregrinator in Orbis mei foro libere obam-  
bulas, cum & illos inspexeris, nos audiveris, re  
omni tecum accurate pensitatâ, si impatien-  
tiores videbimur, libere increpa; sin justè ac-  
cusasse persuadebimus, nostri miserere, deniq;  
tui ipsius, ac laborantium bonorum memor,  
in rem à Deo injunctam abito. Vale.

ENCY-